

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Eliza Skotnicka

Protokolant p. o. prot. sąd. Anna Ludwiniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 listopada 2020 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Bank S. A. z siedzibą w W.

przeciwko T. U.

o zapłatę kwoty 4 485,45 zł

I. zasądza od pozwanego T. U. na rzecz strony powodowej (...) Bank S. A. z siedzibą w W. kwotę 4 485,45 (cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt pięć 45/100) zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od 4 147,83 zł od 30 maja 2019 roku do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 337,62 zł od dnia 3 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty;

II. ustala i przyznaje kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego adw. J. W. wynagrodzenie wysokości 360 zł, które wypłacić należy z zaliczki zdeponowanej w Sądzie Rejonowym w Kłodzku pod poz. (...);

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 460 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. zwraca stronie powodowej od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku 540 zł tytułem zwrotu nadpłaconej zaliczki zdeponowanej pod poz. (...).

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 4 485,45 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 4 147,83 zł od dnia 30 maja 2019 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 337,62 zł od dnia wniesienia pozwu, wniosła nadto o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 10 października 2016 r. zawarła z pozwanym umowę kredytu numer (...), z której pozwany nie wywiązał się. Wobec powyższego, powódka wypowiedziała przedmiotową umowę stawiając całą należność w stan wymagalności, zaś mimo podjętej próby polubownego pozasądowego rozwiązania sporu, pozwany nie spłacił wierzytelności. Wskazała, że na dochodzoną kwotę składa się niespłacony kapitał w wysokości 4 147,83 zł, odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 156,46 zł oraz odsetki karne w wysokości 181,16 zł.

W odpowiedzi na pozew, kurator nieznanego z miejsca pobytu pozwanego T. U., wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Kurator wskazał, że strona

powodowa nie udowodniła roszczenia co do zasady, wysokości ani wymagalności, zakwestionował również, by wyciąg z ksiąg powoda mógł stanowić dowód na okoliczność niewywiązania się pozwanego z zobowiązania, albowiem jest to jedynie twierdzenie powoda. Kurator dodał nadto, że oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy zostało skierowane przez powoda na inny adres niż podany w umowie kredytowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 października 2016 r. strona powodowa zawarła z pozwanym umowę kredytu ratalnego numer (...) na kwotę 7 112,38 zł. Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która na dzień podpisania umowy wynosiła 8,45% w stosunku rocznym. Całkowita kwota kredytu wyniosła 5 000 zł, zaś całkowita kwota do zapłaty 8 413,40 zł. Pozwany zobowiązał się spłacać należność w 48 miesięcznych ratach do dnia 14. każdego miesiąca w kwotach po 175,14 zł, przy czym pierwsza rata wyrównawcza w kwocie nie wyższej niż 181,82 zł. W przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu zobowiązań wynikających z zawartej umowy, stronie powodowej przysługiwało prawo pobierania od tych kwot podwyższonych odsetek w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481§2¹ k.c., począwszy od dnia następnego po dniu wynikającym z umowy i harmonogramu spłaty (§8 umowy). W razie opóźnienia kredytobiorcy z zapłatą pełnej raty wynikającej z harmonogramu spłat, za co najmniej jeden okres płatności i pod warunkiem wezwania przez bank do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych oraz braku spłaty zaległości w odpowiedzi na to wezwanie we wskazanym terminie, bankowi przysługiwało prawo wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30 - dniowego okresu wypowiedzenia. Po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytobiorca zobowiązany był do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego zwrotu kredytu wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu (§10 umowy).

Dowód:

- umowa kredytu ratalnego numer (...) z 10.10.2016 r.- k. 18 – 21
- potwierdzenie realizacji przelewu – k. 78
- szczegółowe rozliczenie umowy kredytowej – k. 80, 82
- przelewy przychodzące – k. 84, 86, 88, 90, 92, 94

Wszelka korespondencja wysyłana przez bank miała być kierowana na adres korespondencyjny podany przez kredytobiorcę przy zawarciu umowy, chyba że powiadomi on bank o zmianie adresu (§12 umowy).

W umowie z 10 października 2016 r. pozwany jako swój adres do korespondencji wskazał: ul. (...), (...)-(...) L., przy czym dokonując przelewów z tytułu rat jako adres wskazywał: pl. (...), (...)-(...) L..

Dowód:

- umowa kredytu ratalnego numer (...) z 10.10.2016 r.- k. 18 – 21
- przelewy przychodzące – k. 84, 86, 88, 90, 92, 94

Pozwany nie spłacał terminowo zadłużenia, dlatego strona powodowa, pismem z dnia 29 listopada 2018 r., wezwała go do zapłaty kwoty 521,41 zł w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 29.11.2018 r. wraz z kserokopią książki nadawczej - k. 22 – 23

Wobec braku spłaty zadłużenia przez pozwanego, pismem z 31 grudnia 2018 r. strona powodowa wypowiedziała zawartą umowę kredytu, wskazując, że w przypadku zapłaty zaległości w łącznej wysokości 703,03 zł w okresie wypowiedzenia, rozważy możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu.

Dowód: oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy z 31.12.2018 r. z kserokopią przesyłki niepodjętej przez pozwanego – k. 24 - 24

W związku z wypowiedzeniem zawartej umowy kredytu, pismem z 26 lutego 2019 r. powódka poinformowała pozwanego o postawieniu całej należności w stan wymagalności i wezwała go ostatecznie do zapłaty zadłużenia, na które składa się: 4 147,83 zł - należność kapitałowa, 156,46 zł - odsetki umowne oraz 1,14 zł - odsetki podwyższone za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej.

Dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z 26.02.2019 r. z kserokopią książki nadawczej - k. 26 - 27

Wszystkie pisma do pozwanego, powódka kierowała na adres: pl. (...), (...)-(...) L..

Bezsporne.

W dniu 29 maja 2019 r. strona powodowa sporządziła wyciąg, z którego wynika, że łączne zadłużenie pozwanego wynikające z zawartej umowy kredytu nr (...) wynosi 4 485,45 zł, w tym należność główna – 4 147,83 zł, odsetki umowne w wysokości 8,45% za okres korzystania z kapitału od 14.09.2018 r. do 24.02.2019 r. – 156,46 zł oraz odsetki za opóźnienie w wysokości 14% naliczone od kwoty niespłaconego kapitału od 14.09.2018 r. do 29.05.2019 r. – 181,16 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg banku z 29.05.2019 r. - k. 21

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy o kredyt gotówkowy podpisanej przez strony w dniu 10 października 2016 r., której podstawy zawarcia uregulowane zostały w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896 t. j.). Zgodnie z treścią tego przepisu przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd uznał, że strona powodowa wykazała zasadność roszczenia dochodzonego pozwem, a zatem uczyniła zadość obowiązkowi wynikającemu z przepisu art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Przedłożone przez powódkę dokumenty w postaci umowy o kredyt ratalny z 10.10.2016 r., potwierdzenia przelewu kwoty kredytu oraz potwierdzeń przelewów bankowych dokonywanych przez pozwanego wskazują, że pomiędzy stronami doszło do nawiązania stosunku zobowiązaniowego, na mocy którego pozwany otrzymał kredyt w wysokości 5 000 zł. Postanowienia umowy określały jednoznacznie termin płatności rat, ich wysokość, stopę oprocentowania, która na dzień podpisania umowy wynosiła 8,45% w stosunku rocznym oraz rzeczywistą roczną stopę oprocentowania, która w chwili zawarcia umowy wynosiła 32,1%. Ponadto, umowa w sposób precyzyjny regulowała sankcję za nieterminowe spłacanie należności oraz uprawnienia banku w tym zakresie, w szczególności prawo do naliczenia odsetek za opóźnienie oraz możliwość wypowiedzenia zawartej umowy. Z treści szczegółowego rozliczenia umowy kredytowej oraz wyciągu z ksiąg rachunkowych banku wynika, że pozwany nie spłacał regularnie rat kredytu i ostatecznie zaprzestał ich uiszczania we wrześniu 2018 r., przy czym łącznie dokonał 18 wpłat na kwotę 3 907,24 zł.

Mając na uwadze, że pozwany nie spłacił całości zadłużenia wobec strony powodowej, wypowiedziała ona zawartą umowę kredytu, zzywając uprzednio pozwanego listem poleconym do uregulowania zaległych należności. Wszystkie pisma wysyłane były na adres wskazany przez pozwanego w przelewach bankowych, który powódka uznała za aktualny

w świetle §12 umowy z 10.10.2016 r. Pozwany nie podejmował przesyłek i po dwukrotnej awizacji zwracano je nadawcy.

W kontekście powyższego, nie sposób podzielić zdania kuratora, by nie doszło do skutecznego wypowiedzenia zawartej umowy. Mimo, iż pozwany nie podejmował korespondencji pod adresem pl. (...) w L., z adnotacji doręczyciela nie wynikało, by tam nie mieszkał. Skoro zaś pozwany wskazywał taki adres w każdym przelewie bankowym dokonywanym na rzecz strony powodowej, w istocie miała ona podstawy, by twierdzić, iż jest to aktualny adres.

Mając na uwadze, że pozwany, mimo wezwania, nie uregulował zadłużenia w 30 - dniowym okresie wypowiedzenia, umowa kredytu została skutecznie rozwiązana, a niespłacona należność stała się w całości wymagalna. Należy przy tym podkreślić, że zarówno kwota zadłużenia, jak i odsetki zostały przez powódkę należycie udokumentowane, zaś sposób ich wyliczenia nie uchybia przepisom obowiązującego prawa. W świetle przedłożonych przez powódkę dowodów, niezasadne i niczym nieoparte okazały się zatem twierdzenia zawarte w odpowiedzi na pozew.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego w kwestii przedłożonego przez stronę powodową wyciągu z ksiąg banku, należy wskazać, że zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowi on dowód sporządzenia dokumentu tej treści przez osoby pod nim podpisane. Potwierdza również pośrednio zawarcie umowy pomiędzy stronami, skoro przedmiotowa umowa kredytu została wciągnięta do ksiąg banku. Niemniej, dokument ten nie stanowi dowodu na wysokość zadłużenia, albowiem nie ma waloru dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym.

Mając na uwadze dokonane w sprawie ustalenia, należy stwierdzić, że strona powodowa wykazała nie tylko zasadność roszczenia, ale i jego wysokość. Wobec tego, Sąd zasądził dochodzoną kwotę 4 485,45 zł zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie. Na dzień wniesienia pozwu, należność pozwanego z tytułu wymagalnego kapitału wynosiła 4 147,83 zł, z tytułu odsetek umownych za okres korzystania z kapitału 156,46 zł, zaś z tytułu odsetek za opóźnienie 181,16 zł. Należy przy tym podnieść, że odsetki dochodzone przez stronę powodową nie uchybiają przepisowi art. 481 k.c. ani postanowieniom zawartej umowy kredytowej.

Wynagrodzenie kuratora w kwocie 360 zł z tytułu zastępowania nieznanego z miejsca pobytu pozwanego T. U. przyznano w oparciu o przepisy § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800) w zw. z §1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 536).

Orzekając o kosztach procesu, Sąd kierował się treścią art. 98 k.p.c. zasądzając je w całości od pozwanego jako przegrywającego proces. Na koszty poniesione przez stronę powodową składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 100 zł oraz zaliczka na poczet należności kuratora, spożytkowana do kwoty 360 zł.

Na podstawie przepisu art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 755 j.t), Sąd zwrócił stronie powodowej kwotę 540 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet należności kuratora.